

مدل سیاست گذاری در توسعه سیستم های حمل و نقل عمومی شهری مطالعه موردی شهر تهران

احمد رضا قاسمی، دانش آموخته دکتری تخصصی مدیریت صنعتی دانشگاه تهران¹

منا خاکریزی، دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت دواتی دانشگاه تهران²

فروغ فرنود، دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت دولتی دانشگاه تهران³

¹ghasemiahmad@ut.ac.ir

²mona_khakrizi@yahoo.com

³f.farnood@gmail.com

چکیده

امروزه حمل و نقل و ترافیک یکی از بزرگترین مشکلات جوامع انسانی به خصوص در شهرهای بزرگ می باشد. برای حل این مشکل و تبعات ناشی از آن، بیشتر مدیران و مسئولان شهری به استفاده از سیستم حمل و نقل عمومی روی آورده اند. یک مدل حمل و نقل ایده آل، مدلی است که لحظه ای بوده، ظرفیت نامحدود داشته باشد و همیشه نیز در دسترس باشد، و با محدودیت های فاصله، زمان، تقسیمات مدیریتی قابل انطباق است. هدف از اجرای تحقیق حاضر، ارزیابی و مقایسه کارایی سیستم های حمل و نقل عمومی شهری و رتبه بندی شاخص های وسایل حمل و نقل عمومی با استفاده از مدل TOPSIS است. نتایج گویای آنست که سیستم مترو در شرایط فعلی کارایی بیشتری در حمل و نقل عمومی پایتخت دارد.

واژه های کلیدی: توسعه سیستم های حمل و نقل شهری، تصمیم گیری چندشاخصه، آنتروپی شانون، تاپسیس (Topsis)

